Lietas Nr. A420283514
Lietas arhīva Nr. A42-00447-15/14

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā
Rīgā 2015.gada 19.jūnijā

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:

tiesnese Līga Hāzenfuse,

piedaloties pieteicējas SIA /Nosaukums A/ pārstāvim Renāram Briedim,
atbildētāja – Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes – Valsts ieņēmumu dienesta pārstāvei /pers. B/,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc SIA /Nosaukums A/ pieteikuma par Valsts ieņēmumu dienesta 2014.gada 16.aprīļa lēmuma Nr.22.9/L-11090 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk – VID vai atbildētājs) Nodokļu kontroles pārvalde no 2013.gada 14.marta līdz 21.novembrim veica SIA /Nosaukums A/ (turpmāk arī – pieteicēja) pievienotās vērtības nodokļa (turpmāk – PVN) auditu par 2011.gada janvāri – 2012.gada janvāri, iedzīvotāju ienākuma nodokļa (turpmāk – IIN), valsts sociālās apdrošināšanas obligāto iemaksu (turpmāk – VSAOI) un dabas resursu nodokļu auditu par 2011.gada janvāri – 2012.gada decembri, kā arī uzņēmumu ienākuma nodokļa (turpmāk – UIN) auditu par 2010.gada novembri – 2011.gada decembri.

Audita rezultātā saskaņā ar VID Nodokļu kontroles pārvaldes Juridisko personu otrās audita daļas galvenās nodokļu inspektores 2013.gada 21.novembra lēmumu Nr.23.8/L-1243 pieteicējai papildu nomaksai budžetā aprēķināts UIN 92 016 Ls, soda nauda 27 604,8 Ls un nokavējuma nauda 14 078,45 Ls, VSAOI 5379,52 Ls, soda nauda 10 037,72 Ls un nokavējuma nauda 929,73 Ls, kā arī IIN soda nauda 6107,31 Ls. Piemērojot likuma „Par nodokļiem un nodevām" 32.panta septīto daļu, VID Nodokļu kontroles pārvalde pēc pārbaudes saskaņā ar minētā likuma 32.panta piekto daļu aprēķināto soda naudu noteica nomaksai budžetā 14 020,31 Ls apmērā (UIN soda nauda 13 802,4 Ls un VSAOI soda nauda 217,91 Ls).

Pieteicēja minēto lēmumu apstrīdēja.

Ar VID 2014.gada 16.aprīļa lēmumu Nr.22.9/L-11090 (turpmāk – Lēmums) (*lietas 72. – 87.lapa*) atstāts negrozīts VID Nodokļu kontroles pārvaldes Juridisko personu otrās audita daļas galvenās nodokļu inspektores 2013.gada 21.novembra lēmums Nr.23.8/L-1243.

Lēmums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[1.1] Pieteicēja grāmatvedībā reģistrējusi Čehijas uzņēmuma /nosaukums B/vārdā noformētos rēķinus (INVOICE – TAX DOCUMENT, turpmāk – *invoice*): 2011.gada 5.maija Nr.11-016 (darījuma vērtība 59 998,38 Ls/ 85370 *euro*) un Nr.11-017 (darījuma vērtība 69 999,28 Ls/ 99 600 *euro*), 5.jūlija Nr.11-026 (darījuma vērtība 20 001,8 Ls/ 28 460 *euro*) un Nr.11-027 (darījuma vērtība 49 477 Ls/ 70 400 *euro*), 6.septembra Nr.11-043 (darījuma vērtība 70 280,4 Ls/ 100 000 *euro*), 14.septembra Nr.11-044 (darījuma vērtība 70 280,4 Ls/ 100 000 *euro*), 27.oktobra Nr.11-056 (darījuma vērtība 70 280,4 Ls/ 100 000 *euro*) un 29.novembra Nr.11-078 (darījuma vērtība 70 280,4 Ls/ 100 000 *euro*), 2012.gada 6.janvāra Nr.ALG-001 (darījuma vērtība 140 560,8 Ls/ 200 000 *euro*) par projektēšanas pakalpojumiem objektā „Biroju ēkas renovācija /adrese/", „Rindu mājas jaunbūve /adrese/ un /adrese/" un „Rīgas Ukraiņu ēku vienkāršotā renovācija /adrese/ un /adrese/", kuri faktiski nav saņemti. Līdz ar to pieteicēja nav ievērojusi likuma „Par grāmatvedību" 2. un 7.pantu un nodokļu maksātājam atbilstoši likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 10.panta pirmās daļas 1.punktā noteiktajam tiek liegtas priekšnodokļa atskaitīšanas tiesības.

[1.2] 2011. un 2012.gadā pieteicēja, atbrīvojot darbiniekus, nav aprēķinājusi atvaļinājuma kompensāciju par neizmantoto atvaļinājumu un aprēķinājusi VSAOI no tās. Turklāt pieteicēja nav uzskaitījusi visas darbinieku nostrādātās stundas, nav veikusi samaksu pilnā apmērā par nostrādāto darba laiku un aprēķinājusi VSAOI no minētās darba algas.

[2] 2013.gada 14.novembrī Administratīvajā rajona tiesā saņemts SIA /Nosaukums A/ pieteikums par Lēmuma atcelšanu. Pieteikumā norādīti šādi apsvērumi.

[2.1] VID konkrētajā lietā nav veicis objektīvu izmeklēšanu, nav vispusīgi izvērtējis pieteicējas audita laikā izteikto viedokli un argumentus, prettiesiski liedzis tiesības pieteicējai uz pilnvērtīgu aizstāvību, nav izvērtējis visus apstrīdēšanas iesniegumā norādītos argumentus.

Joprojām nav saprotams, vai VID uzskata, ka pieteicējas darījumi faktiski nav notikuši tieši ar /nosaukums B/., bet ir notikuši ar kādu citu personu, vai arī VID uzskata, ka konkrētie darījumi vispār nav notikuši un ir bijusi tikai dokumentu noformēšana.

[2.2] Valsts darba inspekcija pieteicējai nav konstatējusi pārkāpumus darba tiesisko attiecību jomā, tostarp nav konstatēti pārkāpumi darba laika uzskaites pareizībā.

VID nav norādījis, kādus pierādījumus pieteicēja nav iesniegusi saskaņā ar normatīvajiem aktiem.

Pieteicēja labā ticībā un pienācīgi uzskaitīja katra darbinieka nostrādātās summas, ierakstīja šo informāciju grāmatvedības attaisnojuma dokumentos, un, pamatojoties uz tiem, reģistrēja grāmatvedības reģistros, līdz ar to VID pamatojums, ka nav ievērots likums, nav pareizs.

VID nav pierādījis apstākļus, uz kuriem tas atsaucas kā uz savu iebildumu pamatojumu, kā arī darba tiesisko attiecību jomā sniegtie darbinieku paskaidrojumi nav atzīstami par pierādījumiem, nav attiecināmi un nav pieļaujami konkrētā lietā.

[3] Rakstveida paskaidrojumos VID pieteikumu neatzīst un uzskata par nepamatotu, pamatojoties uz Lēmumā minētajiem argumentiem. Papildus paskaidro, ka pieteicēja administratīvā procesa laikā varēja un var iesniegt pierādījumus, kurus tā uzskata par nepieciešamiem. Lietas materiālos atrodas virkne pierādījumu (līgumi, tāmes, paskaidrojumi), kuri tika vērtēti gan audita, gan sūdzības izskatīšanas laikā. Pierādījumu vērtējums ir plaši atspoguļots gan audita pārskatā, gan Lēmumā. VID rīcība, pārbaudot, vai pieteicēja pilnā apmērā ir uzskaitījusi darba stundas, ir tiesiska un pamatota.

[4] Pieteicējas pārstāvis tiesas sēdē pieteikumu uzturēja, iesniedza iesniegumus un papildus pierādījumus. Norādīja, ka Lēmums nesatur pieteicējas argumentu izvērtējumu. Lūdza kā liecinieku nopratināt Čehijas uzņēmuma */nosaukums B/* amatpersonu /pers. G/ (*/pers. G/)*.

[5] Atbildētāja pārstāve tiesas sēdē pieteikumu neatzina un uzturēja Lēmumā un paskaidrojumā minētos argumentus. Paskaidroja, ka nodokļu maksātāja viedoklis atreferēts audita pārskata 40.lapā, pēc paskaidrojumiem sniegts VID viedoklis. VID ir vērtējis visus lietā būtiskos apstākļus.

[6] Tiesas sēdē tika nopratināti liecinieki /pers. I/, /pers. J/, /pers. K/, /pers. L/, /pers. M/ un /pers. N/.

Motīvu daļa

[7] Tiesa, izvērtējot lietas materiālus, liecinieku liecības un tiesas sēdē procesa dalībnieku izvirzīto argumentu pamatotību, atzīst, ka pieteikums nav pamatots un ir noraidāms.

[8] No Eiropas Savienības Tiesas judikatūras atziņām secināms, ka VID nevar liegt nodokļu maksātājam tiesības atskaitīt priekšnodokli, pamatojot ar to, ka attiecīgo pakalpojumu vai preču rēķina izsniedzējs vai viens no tā piegādātājiem ir veicis prettiesiskas darbības, bez objektīviem pierādījumiem, kas liecinātu par to, ka attiecīgais nodokļu maksātājs zināja vai viņam bija jāzina, ka darījums, kas pamato tiesības uz atskaitīšanu, bija saistīts ar šā rēķina izsniedzēja izdarītu krāpšanu vai kāda cita tirgus dalībnieka piegādes augšupējā ķēdē izdarītu krāpšanu. Atteikumu izmantot priekšnodokļa atskaitīšanas tiesības Valsts ieņēmumu dienests nevar pamatot vienīgi ar nodokļu maksātāja darījuma partnera nelikumīgo vai fiktīvo darbību raksturu, jo tieši dienestam ir pienākums veikt nepieciešamās nodokļu maksātāju pārbaudes (*sk. Eiropas Savienības Tiesas 2012.gada 21.jūnija sprieduma apvienotajā lietā Nr.C-80/11 un C-142/11 Mahageben 62.punktu*).

Eiropas Savienības Tiesa ir arī argumentējusi, ka tas, vai darījumu galvenais mērķis ir vienīgi fiskālu priekšrocību iegūšana, izriet no attiecīgo darījumu satura un īstās nozīmes. Vērtējot darījumu, tiesa var ņemt vērā šo darījumu pilnībā mākslīgo raksturu, kā arī juridisku, ekonomisku un/vai personisku saistību starp uzņēmējiem, kuri ir iesaistīti nodokļu samazināšanas plānā (*sk. Eiropas Savienības Tiesas 2006.gada 21.februāra sprieduma lietā Nr.C-255/02 Halifax 81.punktu*).

Tādējādi, lai liegtu priekšnodokļa atskaitīšanas tiesības, ir jākonstatē viens no šādiem apstākļiem: 1) darījums faktiski nemaz nav noticis (preces reāli nav piegādātas vispār, noformēti ir tikai dokumenti), 2) pieteicējs pats iesaistījies darījumā ar fiktīvo uzņēmumu, līdz ar to nodokļu sistēmas ļaunprātīgā izmantošanā, 3) pieteicējs ir bijis informēts, ka tiek iesaistīts darījumā ar fiktīvo uzņēmumu. Pierādījumus par to, ka ar lielu ticamību pastāv kāds no minētajiem apstākļiem, jāiesniedz VID, bet tos jāatspēko pieteicējam *(sk. Administratīvās apgabaltiesas 2013.gada 14.oktobra spriedumu lietā Nr.AA43-0119-13/7 14., 15.punktu).*

[9] Lēmumā secināts, ka pieteicēja grāmatvedībā reģistrējusi Čehijas uzņēmuma /nosaukums B/vārdā noformētos rēķinus (INVOICE – TAX DOCUMENT, turpmāk – *invoice*): 2011.gada 5.maija Nr.11-016 (darījuma vērtība 59 998,38 Ls/ 85370 *euro*) un Nr.11-017 (darījuma vērtība 69 999,28 Ls/ 99 600 *euro*), 5.jūlija Nr.11-026 (darījuma vērtība 20 001,8 Ls/ 28 460 *euro*) un Nr.11-027 (darījuma vērtība 49 477 Ls/ 70 400 *euro*), 6.septembra Nr.11-043 (darījuma vērtība 70 280,4 Ls/ 100 000 *euro*), 14.septembra Nr.11-044 (darījuma vērtība 70 280,4 Ls/ 100 000 *euro*), 27.oktobra Nr.11-056 (darījuma vērtība 70 280,4 Ls/ 100 000 *euro*) un 29.novembra Nr.11-078 (darījuma vērtība 70 280,4 Ls/ 100 000 *euro*), 2012.gada 6.janvāra Nr.ALG-001 (darījuma vērtība 140 560,8 Ls/ 200 000 *euro*) par projektēšanas pakalpojumiem objektā „Biroju ēkas renovācija /adrese/", „Rindu mājas jaunbūve /adrese/ un /adrese/" un „Rīgas Ukraiņu ēku vienkāršotā renovācija /adrese/ un /adrese/" par projektēšanas darbiem, kuri faktiski nav saņemti. Lēmumā norādīts, ka VID amatpersonu pienākums šaubu gadījumā noskaidrot rēķinā norādītās informācijas atbilstību faktiski notikušam darījumam izriet no likuma „Par nodokļiem un nodevām" 18.pantā noteiktās nodokļu administrācijas kompetences kontrolēt nodokļu aprēķināšanas un maksāšanas pareizību. Konstatēts, ka pieteicējas deklarētais darījumu partneris /nosaukums B/. nav deklarējis darījumus ar pieteicēju 2011.gada maijā – 2012.gada janvārī. Tādējādi no Lēmuma pamatojuma secināms, ka VID ir apšaubījis, ka pieteicēja ir saņēmusi pakalpojumus – minētajos rēķinos atspoguļotos projektēšanas darbus – no darījumu partnera /nosaukums B/.

Ņemot vērā minēto, lietā ir strīds par to, vai pieteicēja saņēmusi pakalpojumus no dokumentos norādītā darījumu partnera */nosaukums B/.*

[10] Administratīvo tiesu judikatūrā konsekventi atzīts, ka nodokļu administrēšana lielā mērā balstās uz informāciju, ko iesniedz nodokļu maksātājs. Tāpēc nodokļu maksātājam atbilstoši likuma „Par nodokļiem un nodevām" 38.pantam un Administratīvā procesa likuma 150.panta trešajai daļai aktīvi jāpiedalās pierādījumu savākšanā un iesniegšanā nodokļu administrācijai. Nodokļu administrācijai, veicot auditu, ir jāizvērtē nodokļu maksātāja sniegtā informācija un pierādījumi, bet tiesai, vērtējot VID administratīvā akta tiesiskumu un pamatotību, ir jāpārbauda, vai nodokļu administrācija ir izvērtējusi visus nodokļu maksātāja iesniegtos pierādījumus un informāciju, vai ir izdarījusi to pareizi un vai pareizi noteikusi budžetā maksājamā nodokļa apmēru.

Izvērtējot lietā esošos pierādījumus un VID konstatētos faktus, tiesa secina, ka VID pamatoti ir apšaubījis pieteicējas darījumu partnera */nosaukums B/* iesaisti projektēšanas darbos, savukārt pieteicēja nav iesniegusi pierādījumus, kas atspēkotu VID izdarītos secinājumus.

[10.1] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 149.pantu pierādījumi administratīvajā lietā ir ziņas par faktiem, uz kuriem pamatoti administratīvā procesa dalībnieku prasījumi un iebildumi, kā arī ziņas par citiem faktiem, kuriem ir nozīme lietas izspriešanā. Kā norādījis Augstākās tiesas Administratīvo lietu departaments 2006.gada 16.maija spriedumā lietā Nr. SKA-202, par tiesiski iegūtu pierādījumu atzīstams arī VID iegūtais darījumu partneru amatpersonu paskaidrojums. Turklāt šādu pierādījumu VID var izmantot, lai apliecinātu pretējo, proti, ka darījumu partneris nav sniedzis pakalpojumu, par ko izrakstīts nodokļu rēķins.

Lietā konstatēts, ka /nosaukums B/izpilddirektori ir */pers. G/* un */pers. O/.* VID nosūtīja pieprasījumu Čehijas Republikas nodokļu administrācijai sniegt informāciju par /nosaukums B/. un tā darījumiem ar SIA /Nosaukums A/. Saskaņā ar Čehijas Republikas nodokļu administrācijas sniegto informāciju /nosaukums B/sniegtajā paskaidrojumā norādīja, ka pircēju SIA /Nosaukums A/ viņam atrada darījumu partneris */nosaukums C/,* kurš nav reģistrēts kā PVN maksātājs. /nosaukums B/. noslēdza pasūtījuma līgumu ar */nosaukums C/,* kurš /nosaukums B/. sniedza SIA /Nosaukums A/ kontaktinformāciju, un tālāk /nosaukums B/. pats veica darījumus ar SIA /Nosaukums A/. /nosaukums B/nav darbinieku. Projektēšanas darbi tika veikti, pamatojoties uz apakšlīgumiem un piegādātāja */nosaukums C/* sūtījumu līgumiem. /nosaukums B/saņēma pilnīgi izstrādātus projektus papīra formā no

piegādātāja */nosaukums C/* un tālāk tie tika nosūtīti pircējam SIA /Nosaukums A/ *(lietas 1.sējuma 137. – 139.lapa).*

Tādējādi augstāk minētais pierāda, ka /nosaukums B/nebija darbinieku projektēšanas darbu veikšanai, kā arī, ka pieteicējai vienošanās par projektēšanas darbu veikšanu ir bijusi ar uzņēmumu */nosaukums C/,* kas attiecīgi ir bijis projekta izstrādātājs. Līdz ar to ir iegūti pierādījumi, ka /nosaukums B/nav sniegusi apstrīdētos pakalpojumus SIA /Nosaukums A/.

[10.2] 2013.gada 19.novembrī VID sniegtajā paskaidrojumā SIA /Nosaukums A/ amatpersona /pers. S/ norādīja, ka sabiedrība meklēja partneri sarežģītu objektu projektēšanai. Lielbritānijas uzņēmuma */nosaukums C/* pārstāvis pārliecināja SIA /Nosaukums A/, ka kompānija */nosaukums C/* ir spējīga ātri un kvalitatīvi izpildīt nepieciešamos projekta darbus. Taču līgums ar šo kompāniju netika noslēgts, jo */nosaukums C/* nav reģistrēts kā PVN maksātājs. /nosaukums C/pārstāvis piedāvāja SIA /Nosaukums A/ izskatīt sadarbības iespēju ar Čehijas uzņēmumu /nosaukums B/kurš ir reģistrēts kā PVN maksātājs *(lietas 2.sējuma 42. – 43.lapa).*

Minētais paskaidrojums tātad apliecina jau augstāk secināto, ka strīdus darījumu ir veicis uzņēmums */nosaukums C/,* nevis /nosaukums B/., kā arī to, */nosaukums B/.* darījumā ir bijusi iesaistīta formāli.

[10.3] Uz VID jautājumu par konkrēto projektēšanas darbu veicēju SIA /Nosaukums A/ norādīja, ka rasējumu izstrādātāja /nosaukums B/. vārdā dokumentus parakstīja */pers. O/.* Tādējādi lietā ir identificēta vienīgi persona, kas parakstījusi rasējumus, savukārt nav identificētas personas, kas reāli ir nodarbojušās ar projektēšanas darbiem. Proti, ne audita laikā, ne apstrīdēšanas procesā VID nav iesniegti dokumentāri pierādījumi, kas apliecinātu, ka /nosaukums B/ir speciālisti, kuri tiesīgi veikt projektēšanas darbus tādiem sabiedriski nozīmīgiem objektiem, kā dzīvojamā māja un skola. Vērtējot minēto faktu kopsakarā ar */nosaukums B/* sniegto paskaidrojumu Čehijas nodokļu administrācijai, kurā tā norāda, ka /nosaukums B/saņēma pilnīgi izstrādātus projektus papīra formā no piegādātāja */nosaukums C/,* un tai nav darbinieku attiecīgo darbu veikšanai, nav šaubu, ka /nosaukums B/. nav pieteicējai sniegusi projektēšanas pakalpojumus. Tiesas secinājumu apstiprina /nosaukums B/direktora /pers G/paskaidrojums pieteicējai, ka projekta dokumentus sagatavoja apakšuzņēmējs, tāpēc uzņēmuma /nosaukums B/darbinieku dalība dokumentu izstrādē nebija būtiska *(lietas1.sējuma 132.lapa).*

[11] Tiesa konstatē, ka VID Lēmumā ir norādīts vēl uz virkni apstākļiem, kas pierāda, ka pieteicēja ir noformējusi dokumentus par faktiski neveiktiem darījumiem ar /nosaukums B/

[11.1] Atbilstoši SIA /Nosaukums A/ paskaidrojumam sabiedrība pasūtīja/nosaukums B/. izstrādāt būvprojektus, pamatojoties uz līgumiem ar SIA /Nosaukums D/. Lietā ir 2011.gada 21.aprīļa SIA /Nosaukums A/ (uzņēmējs) un SIA /Nosaukums D/ (galvenais būvuzņēmējs) līgums Nr.BVN-2011/04, saskaņā ar kuru SIA /Nosaukums D/ pasūta SIA /Nosaukums A/ izstrādāt projekta dokumentāciju (būvkonstrukciju daļu un arhitektūras daļu), kā arī izpildīt būvdarbus objektā „Biroju ēkas renovācija /adrese/", pamatojoties uz līgumam pievienotajiem dokumentiem: tehniskais uzdevums – pielikums Nr.1 un tāmes – pielikums Nr.2 (līguma summa ir 167 595,43 Ls, t.sk. PVN 30 222,13 Ls, projektēšanas darbu vērtība nav norādīta) *(lietas 2.sējuma 80.lapa).*

Izvērtējot minētos dokumentus, konstatējams, ka tajos norādītā informācija ir pretrunīga un nesalīdzināma. SIA /Nosaukums A/ un /nosaukums B/. līgums noformēts 2011.gada 19.aprīlī, savukārt SIA /Nosaukums A/ un SIA /Nosaukums D/ līgums – 2011.gada 21.aprīlī. Minētais neatbilst nekādiem loģikas likumiem un ir pretrunā saimnieciskās darbības ekonomiskajam pamatojumam. Ja SIA /Nosaukums D/ ir projekta reālais pasūtītājs, tad vispirms ir jābūt noslēgtam līgumam starp SIA /Nosaukums D/ un projekta realizētāju SIA /Nosaukums A/, un tikai pēc tam var būt noslēgts līgums starp pieteicēju un apakšuzņēmēju /nosaukums B/Kā pamatoti norāda VID, SIA /Nosaukums A/ līguma konkrētais priekšmets varēja būt zināms tikai pēc līguma noslēgšanas ar SIA /Nosaukums D/.

[11.2] Saskaņā ar Jūrmalas pilsētas domes būvvaldes 2011.gada 10.maija lēmumu Nr.606 un Nr.607 par būvatļauju izsniegšanu rindu mājas Ģertrūdes ielā 11 un 11A, Jūrmalā būvniecībai, izsniegtajām būvatļaujām un Jūrmalas pilsētas domes pilsētplānošanas nodaļas 2012.gada 25.jūnija aktiem par minēto rindu māju pieņemšanu ekspluatācijā minētā objekta būvprojekta (kuru Jūrmalas pilsētas domes būvvalde akceptēja 2010.gada 3.februārī) autors ir /pers. U/ *(lietas 3.sējuma 99., 110.lapa).*

2013.gada 30.oktobrī VID sniegtajā paskaidrojumā /pers. U/ apliecināja, ka bija minētā būvprojekta autors un vadītājs. /pers. U/ norādīja, ka bija darba ņēmējs SIA „/nosaukums E/ (BCC)", kura izstrādāja projektu „Rindu mājas jaunbūve /adrese/ un /adrese/". /pers. U/ norādīja, ka ar viņu nebija saskaņoti nekādi rasējumu „melnraksti". Par projektēšanas darbiem, kuri bija norādīti SIA /Nosaukums A/ un /nosaukums B/2011.gada 26.aprīļa līgumā Nr.26/04/2011 (būvkonstrukciju izmaiņu izstrādāšana, arhitektūras daļas izmaiņu izstrādāšana, pāļu aizstāšana *(lietas 3.sējuma 129. lapa).* Tādējādi no minētā izriet, ka /pers. U/ nav saskaņojis it kā /nosaukums B/veiktos projektēšanas darbus.

[11.3] Saskaņā ar pārbaudei iesniegtajiem dokumentiem 2011.gada l.jūlijā SIA /Nosaukums A/ (pasūtītājs) un /nosaukums B/(izpildītājs) noslēdza līgumu Nr.01/07/2011 par projektēšanas darbu izpildi, saskaņā ar kuru /nosaukums B/jāizpilda būvkonstrukciju izstrādāšanu un arhitektūras daļas izstrādāšanu (plānojums, fasāde, galerija, ģenerālplāns), darbu veikšanas projekta (DVP), darbu organizācijas projekta (DOP), ugunsdrošības pasākumu pārskata (UPP), interjera projekta, tehniska uzdevuma un ārējo tīklu izstrādi objektam „Rīgas Ukraiņu vidusskolas ēku vienkāršotā renovācija Visvalža ielā 4 un /adrese/" (darbu kopējā vērtība ir 421 682,40 Ls/ 600000 *euro*). 2011.gada 30.novembrī noformēts minēto darbu pieņemšanas – nodošanas akts *(lietas 2.sējuma 63.lapa).*

Atbilstoši VID rīcībā esošajai informācijai Rīgas pilsētas būvvalde akceptētajās Apliecinājuma kartēs veicamajiem renovācijas darbiem objektam „Rīgas Ukraiņu vidusskolas ēku vienkāršotā renovācija Visvalža ielā 4 un /adrese/" (būve kad. Nr.0100 031 0025 001) kā atbildīgais būvuzņēmējs noradīta PS „/nosaukums F/" un atbildīgais projektētājs /pers. AA/ *(lietas 2.sējuma 79.lapa).* Tādējādi secināms, ka *no /nosaukums B/*projektēšanas darbi nebija nepieciešami (projektu izstrādāja PS „/nosaukums F/").

Līdz ar to pieteicēja noformējusi fiktīvus dokumentus par faktiski neesošu darījumu. Savukārt /nosaukums B/ amatpersonu paskaidrojumi, gan SIA /Nosaukums A/ amatpersonas /pers. S/ 2013.gada 19.novembra paskaidrojums pierāda, ka pieteicējas amatpersona zināja, ka tiek noformēti fiktīvi dokumenti par faktiski neesošu darījumu. Tātad ir pamats uzskatīt, ka SIA /Nosaukums A/ zināja, ka, noformējot fiktīvus dokumentus par faktiski neesošu darījumu, sabiedrība ir piedalījusies ar PVN krāpšanos saistītā darbībā.

Tādējādi VID pamatoti saskaņā ar likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 10.panta pirmās daļas 1. un 7.punktu samazināja SIA /Nosaukums A/ deklarētos no ES saņemtos pakalpojumus 2011.gadā par 480598,46 Ls un 2012.gada janvārī par 140 560,8 Ls, kā arī samazināja ar PVN standartlikmi apliekamām precēm un pakalpojumiem, kas saņemti no ES aprēķināto PVN un priekšnodokli attiecīgi par 105 731,64 Ls un 30923,38 Ls *(sk. audita pārskata tabulu Nr.3)12113an N*

[12] Kā norādīja Augstākā tiesa, gan uzņēmumu ienākuma nodokļa, gan pievienotās vērtības nodokļa aprēķinā tiek ņemti vērā vieni un tie paši attaisnojuma dokumenti (darījumu apliecinošie rēķini), uz abiem vienādi attiecas likuma „Par grāmatvedību" normas, arī 2.pants par patiesas informācijas atspoguļošanu grāmatvedībā un 7.panta pirmā daļa par ierakstu izdarīšanu grāmatvedības reģistros tikai saskaņā ar attaisnojuma dokumentiem. Abos gadījumos būtiska nozīme ir tam, vai persona darījuma rezultātā ir saņēmusi preces (pakalpojumus), ko tā izmantojusi savas saimnieciskās darbības nodrošināšanā. Nodokļu sistēmas sekmīgā funkcionēšanā un krāpniecības novēršanā nav pamata attiecībā uz katru nodokli par vieniem un tiem pašiem

darījumiem piemērot atšķirīgus kritērijus, ja vien tam nav no nodokļa būtības izrietošs objektīvs pamats *(sk. Augstākās tiesas 2013.gada 12.jūnija sprieduma lietā Nr.SKA-21/2013 19.punktu).*

Tā kā lietā ir iegūti pierādījumi, kas ļauj apstrīdēt SIA /Nosaukums A/ 2011.gadā deklarēto darījumu ar /nosaukums B/faktisko esību, tad minētā uzņēmuma vārdā noformētie *invoice* likuma „Par grāmatvedību" 2. un 7.panta izpratnē nav atzīstami par grāmatvedības attaisnojuma dokumentiem ierakstu veikšanai grāmatvedības reģistros.

Līdz ar to VID pamatoti saskaņā ar likuma „Par grāmatvedību" 2. un 7.pantu, Gada pārskatu likuma 4.panta trešo un 22.panta pirmo daļu pieteicējas peļņas vai zaudējumu aprēķinā par 2011.gadu uzrādītās pārdotās produkcijas ražošanas izmaksas samazināja Lēmumā norādītajā apmērā. Tāpat tiesa nekonstatē matemātiskas kļūdas UIN aprēķinā.

[13] Pārbaudot darba laika uzskaites tabeles, algu aprēķinu un izmaksu sarakstus *(lietas 3.sējuma 147., 152. – 156., 163. – 166., 172. – 173.lapa, lietas 4.sējuma 7. – 100.lapa)*, VID konstatēja, ka pieteicējas darba ņēmējiem /pers. I/, /pers. J/, /pers. K/, /pers. L/, /pers. M/ un /pers. N/ darba stundas nav uzskaitītas pilnā apmērā un par neuzskaitītajām darba stundām nav aprēķināta darba alga un veiktas VSAOI. Veicot VSAOI pārbaudi, tika salīdzināti pieteicējas grāmatvedības uzskaites dokumenti par laika periodu no 2011.gada 1.janvāra līdz 2012.gada 31.decembrim, kā arī VID rīcībā esošā informācija. Vērtējot pieteicējas argumentu, ka iestāde nepamatoti iejaukusies darba tiesiskajās attiecībās, kā arī, pārbaudot VID papildus aprēķināto VSAOI pamatotību, tiesa norāda turpmāk minēto.

[13.1] Likuma „Par valsts sociālo apdrošināšanu" 14.panta pirmā daļa noteic, ka darba devēja un darba ņēmēja obligāto iemaksu objekts ir visi algotā darbā aprēķinātie ienākumi, no kuriem jāietur iedzīvotāju ienākuma nodoklis, neatskaitot neapliekamo minimumu, nodokļu atvieglojumus un attaisnotos izdevumus, par kuriem nodokļu maksātājam ir tiesības samazināt apliekamo ienākumu.

Savukārt saskaņā ar likuma „Par nodokļiem un nodevām" 18.pantu kontrolēt nodokļu, nodevu un citu valsts noteikto maksājumu aprēķināšanas pareizību ir VID pienākums.

Tā kā no algotā darbā aprēķinātajiem ienākumiem ir jāietur iedzīvotāju ienākuma nodoklis, un tā lielums ir atkarīgs no izmaksātā atalgojuma, tad VSAOI maksāšanas pareizības kontrole neapšaubāmi ir VID pienākums.

[13.2] Darba likuma 130.panta pirmajā daļā noteikts, ka darba laiks šā likuma izpratnē ir laikposms no darba sākuma līdz beigām, kura ietvaros darbinieks veic darbu un atrodas darba devēja rīcībā, izņemot pārtraukumus darbā.

Atbilstoši Darba likuma 137.pantam darba devējam ir pienākums precīzi uzskaitīt katra darbinieka nostrādātās stundas kopumā, kā arī atsevišķi virsstundas, darbu nakts laikā, nedēļas atpūtas laikā un svētku dienās nostrādātās stundas.

Likuma „Par valsts sociālo apdrošināšanu" 16.^{1} panta pirmajā daļā noteikts – ja darba devējs ir nodarbinājis vai nodarbina personu, nenoslēdzot darba, uzņēmuma, graudniecības vai pārvadājuma līgumu, un ir aprēķinājis vai izmaksājis vai viņam bija jāaprēķina un jāizmaksā darba ņēmējam ienākums, no kura bija jāaprēķina obligātās iemaksas, bet šis ienākums nav uzrādīts grāmatvedības uzskaitē un Valsts ieņēmumu dienestam iesniegtajā ziņojumā par valsts sociālās apdrošināšanas obligātajām iemaksām no darba ņēmēju darba ienākumiem, iedzīvotāju ienākuma nodokli un uzņēmējdarbības riska valsts nodevu pārskata mēnesī un no tā nav aprēķinātas obligātās iemaksas, Valsts ieņēmumu dienests piedzen no darba devēja obligātās iemaksas no summas, kas atbilst Valsts ieņēmumu dienesta rīcībā esošajai informācijai par personai aprēķināmo atlīdzību, ja tās lielumu ir iespējams noteikt un ja tā ir lielāka par Ministru kabineta noteikto minimālo mēneša darba algu, vai no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas, ja aprēķināmā atlīdzība ir vienāda vai mazāka par to vai ja faktisko atlīdzību nav iespējams noteikt, un soda naudu trīskāršā obligāto iemaksu apmērā. Ja nav iespējams noteikt periodu, kurā darba devējs ir nodarbinājis personu, nenoslēdzot darba, uzņēmuma, graudniecības vai pārvadājuma līgumu, uzskatāms, ka persona ir jau nodarbināta trīs mēnešus, ieskaitot to kalendāra mēnesi, kurā pārkāpums atklāts, ja vien darba devējs vai darbinieks nevar pierādīt īsāku darba tiesisko attiecību pastāvēšanas ilgumu.

Saskaņā ar šī likuma 16.panta otro daļu par obligāto iemaksu veikšanas termiņa nokavējumu tiek piedzīta nokavējuma nauda no laikā nesamaksātās obligāto iemaksu summas (pamatparāda) par katru nokavēto dienu saskaņā ar likumu „Par nodokļiem un nodevām".

Likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 31.^{2}panta 1.^{1} daļa noteic – ja fiziskā persona (arī tad, ja nav iespējams identificēt konkrēto darba veicēju) uz līguma pamata vai bez līguma noslēgšanas sistemātiski gūst ienākumu, kurš liecina par darba attiecībām un par kuru jāmaksā algas nodoklis, bet šis ienākums nav uzrādīts darba devēja grāmatvedības uzskaitē vai izmaksas faktu nav iespējams konstatēt, vai nav iespējams identificēt konkrēto darba veicēju, no darba devēja piedzen soda naudu trīskāršā nodokļa apmērā no summas, kas noteikta atbilstoši Valsts ieņēmumu dienesta rīcībā esošajai informācijai par personai aprēķināmo atlīdzību, ja tā ir lielāka par normatīvajos aktos noteiktās minimālās mēneša darba algas apmēru, vai no normatīvajos aktos noteiktā minimālās darba algas apmēra, ja aprēķināmā atlīdzība ir vienāda ar to vai mazāka vai ja tās lielumu nav iespējams noteikt.

No minētajām normām izriet, ka darba devējam ir pienākums precīzi uzskaitīt katra darbinieka nostrādātās stundas un veikt obligātās iemaksas, savukārt VID ir tiesības aprēķināt papildus maksājumus, ja tiek konstatēts, ka darba devējs nepilda tam uzlikto pienākumu.

[13.3] Attiecībā par darba ņēmēju nodarbinātību lietā konstatējams turpmāk minētais.

[13.3.1] Saskaņā ar pieteicējas grāmatvedes sniegto informāciju /pers. M/ bija nodarbināts SIA /Nosaukums A/ no 2010.gada 10.novembra līdz 2011.gada 18.jūlijam un no 2011.gada 29.jūlija līdz 2012.gada 21.martam 3.kategorijas namdara amatā. /pers. M/ netika nodarbināts SIA /Nosaukums A/ būvobjektos laika posmā no 2011.gada janvāra līdz 2011.gada augustam, par šo laika periodu viņam nav aprēķināta alga *(lietas1.sējuma 174.lapa).* Arī VID konstatējis, ka 2011.gada janvārī – augustā darba alga /pers. M/ nav aprēķināta, neskatoties uz to, ka darba devēja ziņojumos par attiecīgo laika posmu /pers. M/ tiek uzrādīts kā darba ņēmējs *(lietas 4.sējuma 21.lapa, 23.lapa otra puse, 27.lapa, 29.lapa otra puse, 32.lapa otra puse, 35.lapa otra puse, 38.lapa otra puse, 44.lapa otra puse).*

2013.gada 25.aprīlī VID sniegtajā paskaidrojumā /pers. M/ norādīja, ka nodarbinātības periodā strādāja vienā objektā /adrese/, strādāja 4 – 8 stundas, saskaņā ar darba nepieciešamību 2 – 5 dienas nedēļā *(lietas 3.sējuma 135.lapa).* Tādējādi /pers. M/ sniegtā informācija norāda uz nostrādāto dienu skaitu (2 – 5) un nostrādāto stundu skaitu (4 – 8). Tātad /pers. M/ apliecināja nostrādāto dienu un stundu skaitu nodarbinātības periodā, nenorādot, ka darbā ir bijuši pārtraukumi. Tādējādi neapstiprinās pieteicējas paskaidrotais, ka 2011.gada janvārī – augustā /pers M/uzņēmumā nav strādājis.

Tiesas sēdē /pers. M/ apliecināja paskaidrojumā sniegto informāciju, tomēr detalizēti faktus neatcerējās. Liecināja, ka gājis uz objektu pēc vajadzības, paralēli strādājis arī pie brāļa. Par izmaksāto atalgojumu pret darba devēju pretenziju neesot *(lietas 4.sējuma 104. – 105.lapa).*

[13.3.2] Saskaņā ar pieteicējas grāmatvedes sniegto informāciju /pers. N/ bija nodarbināts SIA /Nosaukums A/ no 2010.gada 10.novembra līdz 2011.gada 18.jūlijam un no 2011.gada 29.jūlija līdz 2012.gada 21.martam 3.kategorijas namdara amatā. /pers. N/ netika nodarbināts SIA /Nosaukums A/ būvobjektos laika posmā no 2011.gada janvāra līdz 2011.gada augustam, par šo laika periodu viņam nav aprēķināta alga *(lietas1.sējuma 174. – 175.lapa).*

Arī VID konstatējis, ka 2011.gada janvārī - augustā darba alga /pers. N/ nav aprēķināta, neskatoties uz to, ka darba devēja ziņojumos par attiecīgo laika posmu /pers. N/ tiek uzrādīts kā darba ņēmējs *(lietas 4.sējuma 21.lapa, 23.lapa otra puse, 26.lapa otra puse, 29.lapa otra puse,*

32.lapa otra puse, 35.lapa otra puse, 38.lapa otra puse, 44.lapa otra puse).

2013.gada 25.aprīlī VID sniegtajā paskaidrojumā /pers. N/ norādīja, ka nodarbinātības periodā strādāja viesnīcā un bankā, /adrese/un /adrese/, Rīgā, strādāja nepilnu darba laiku (3 – 6 stundas) un 2 – 4 dienas nedēļā *(lietas 3.sējuma 136.lapa).* Tādējādi /pers. N/ sniegtā informācija norāda uz nostrādāto dienu skaitu (2 – 4) un nostrādāto stundu skaitu (3 – 6). Tātad /pers. N/ apliecināja nostrādāto dienu un stundu skaitu nodarbinātības periodā, nenorādot, ka darbā ir bijuši pārtraukumi.

Tiesas sēdē /pers. N/ liecināja, ka neatceras, kad sāka strādāt SIA /Nosaukums A/ objektos, kā arī neatceras, vai strādāja objektos pirms darba līgumu slēgšanas. Norādīja, ka nevar būt tā, ka tika noslēgts darba līgums, taču reāli darbu nav veicis. Apliecināja, ka strādājis SIA /Nosaukums A/ objektā /adrese/, dažreiz uz darbu gājis visu nedēļu, citreiz dažas dienas nedēļā. Sākotnēji uz tiesas jautājumu atbildēja, ka objektā /adrese/ strādājis pusgadu – gadu. Norādīja, ka sniedzot paskaidrojumu VID, no VID darbinieku puses viedoklis netika uzspiests, bija iespēja uzdot jautājumus. Apliecināja paskaidrojumā VID sniegto informāciju, izņemot par darbu /adrese/*(lietas 4.sējuma 105. – 108.lapa).*

Tādējādi neapstiprinās pieteicējas paskaidrotais, ka 2011.gada janvārī – augustā /pers. N/ uzņēmumā nav strādājis. Gluži pretēji, /pers. N/ sākotnēji tiesas sēdē sniegtā atbilde, ka uzņēmumā strādājis pusgadu – gadu, apliecina darba devēja ziņojumos iekļauto informāciju par /pers. N/ kā darba ņēmēju no 2010.gada 10.novembra līdz 2011.gada augustam.

[13.3.3] Saskaņā ar pieteicējas grāmatvedes sniegto informāciju /pers. I/ bija nodarbināts SIA /Nosaukums A/ no /datums/līdz 16.novembrim 2.kategorijas palīgstrādnieka amatā. /pers. I/ netika nodarbināts SIA /Nosaukums A/ būvobjektos laika posmā no 2011.gada jūnija līdz 2011.gada novembrim, par šo laika periodu viņam nav aprēķināta alga *(lietas1.sējuma 175.lapa).*

Arī VID konstatējis, ka 2011.gada jūnijā – novembrī darba alga /pers. I/ nav aprēķināta, neskatoties uz to, ka darba devēja ziņojumos par attiecīgo laika posmu /pers. I/ tiek uzrādīts kā darba ņēmējs *(lietas 4.sējuma 37.lapa, 40.lapa, 43.lapa otra puse, 47.lapa otra puse, 50.lapa otra puse, 53.lapa otra puse).*

2013.gada 25.aprīlī VID sniegtajā paskaidrojumā /pers. I/ apstiprināja, ka bija darba ņēmējs SIA /Nosaukums A/ laika periodā no 2011.gada 13.maija līdz 2011.gada 16.novembrim. Paskaidroja, ka nodarbinātības periodā strādāja 2.krievu vidusskolā Jelgavā (Jelgavas 2.pamatskola) un Ukraiņu skolā Rīgā, darba laiks bija no plkst. 8.00 līdz plkst. 17.00, strādāja 8 stundas dienā un 5 dienas nedēļā, strādāja atkarībā no darba specifikas, bet pamatā no plkst. 8.00 līdz plkst.17.00 *(lietas 3.sējuma 137.lapa)*.

Lai arī tiesas sēdē /pers. I/ liecināja, ka SIA /Nosaukums A/ strādājis apmēram pusotru mēnesi, atbildēt uz tiesas jautājumu, kāpēc rakstveida paskaidrojumā VID ir sniegta cita satura informācija, nespēja. Liecināja, ka strādājis tikai vienā būvobjektā Jelgavā, tomēr tiesas sēdē nespēja paskaidrot, kāpēc paskaidrojumā VID apliecināts, ka veicis darba pienākumus arī būvobjektā Rīgas Ukraiņu vidusskolā. Vienlaikus apgalvoja, ka zina, ka uzņēmumam ir vēl viens būvobjekts *(lietas 4.sējuma 142 – 144.lapa).*

Tiesa piešķir ticamību /pers. I/ paskaidrojumā VID sniegtajai informācijai. Pirmkārt, paskaidrojums sniegts daudz īsāku laika posmu pēc darba pienākumu pildīšanas, tādēļ iespēja precīzāk atcerēties notikumus ir augstāka. Otrkārt, /pers. I/ ar parakstu ir apliecinājis, ka uz uzdotajiem jautājumiem atbildes sniedz brīvprātīgi, VID amatpersonas spiedienu nav izdarījušas. No paskaidrojuma redzams, ka ir bijis iespējams atbildēt ar vārdu „nezina", ja neatceras faktus. Tā kā attiecībā par nostrādāto laiku ir sniegtas precīzas atbildes, savukārt uz citiem jautājumiem atbildēts „nezinu", nav pamata apšaubīt /pers. I/ sniegtās informācijas atbilstību faktiskajiem apstākļiem. Treškārt, tiesas sēdē /pers. I/ liecināja, ka saprot latviešu valodu, līdz ar to nav pamata uzskatīt, ka nav sapratis VID uzdotos jautājumus. Tādējādi /pers. I/ sniegtā informācija norāda uz to, ka viņš SIA /Nosaukums A/ objektā bija nodarbināts arī laika periodā no 2011.gada jūnija līdz 2011.gada novembrim, 5 dienas nedēļā, 8 stundas dienā. Tādējādi pieteicējas apgalvojums, ka /pers. I/ laika periodā no 2011.gada jūnija līdz 2011.gada novembrim darba pienākumus nav veicis, ir pretrunā lietā konstatētajiem faktiem.

[13.3.4] Saskaņā ar pieteicējas grāmatvedes sniegto informāciju /pers. L/ bija nodarbināts SIA /Nosaukums A/ no 2011.gada janvāra līdz aprīlim būvdarbu vadītāja palīga amatā. Pieņemts darbā uz summētu darba laiku ar nostrādātām stundām atbilstošu samaksu. Līdz 2011.gada martam darba pienākumus pildīja ne vairāk kā 4 stundas dienā, aprīlī tika nodarbināts 8 stundas dienā *(lietas1.sējuma 176.lapa).*

2013.gada 25.aprīlī VID sniegtajā paskaidrojumā /pers. L/ norādīja, ka bija nodarbināts objektā /adrese/, veica darba vadītāja pienākumus. Darba laiks bija no plkst. 8.30 līdz plkst. 17.30, strādāja 8 stundas dienā un 5 dienas nedēļā. Bija noteikta darba alga (saņēma apmēram [illegible] Tātad /pers. L/ paskaidrotais neapstiprina pieteicējas grāmatvedes apgalvojumu, ka /pers. L/ no 2011.gada janvāra līdz martam SIA /Nosaukums A/ objektā bija nodarbināts tikai 4 stundas dienā.

Tiesas sēdē /pers. L/ liecināja, ka SIA /Nosaukums A/ objektā strādājis janvārī, februārī, martā. Bija būvdarbu vadītāja palīgs, darba pienākumos ietilpa tehnoloģisko procesu uzraudzīšana, materiālu pasūtīšana, darbs objektā. Liecināja, ka strādājis 2 – 4 stundas dienā, tomēr uz tiesas jautājumu, kāpēc rakstveida paskaidrojumā VID norādīts, ka darba laiks bija no pulksten 08.30 – 17.30, atbildēt nespēja. Apliecināja, ka VID neviens netika lūdzis sniegt konkrēta satura paskaidrojumu. Apliecināja, ka pārlasīja VID sniegtā paskaidrojuma saturu *(lietas 4.sējuma 145. – 148.lapa).*

Tiesa piešķir ticamību /pers. L/ paskaidrojumā VID sniegtajai informācijai. Pirmkārt, paskaidrojums sniegts daudz īsāku laika posmu pēc darba pienākumu pildīšanas, tādēļ iespēja precīzāk atcerēties notikumus ir augstāka. Otrkārt, /pers. L/ ar parakstu ir apliecinājis, ka uz uzdotajiem jautājumiem atbildes sniedz brīvprātīgi, VID amatpersonas spiedienu nav izdarījušas. No paskaidrojuma redzams, ka ir bijis iespējams atbildēt ar vārdu „nezina", ja neatceras faktus. Treškārt, tiesas sēdē /pers. L/ apliecināja, ka pārlasīja paskaidrojuma saturu, līdz ar to ir pārliecinājies par sniegto atbilžu saturu. Ņemot vērā minēto, /pers. L/ sniegtā informācija norāda uz to, ka viņš SIA /Nosaukums A/ objektā laika periodā no 2011.gada janvāra līdz 2011.gada aprīlim bija nodarbināts 5 dienas nedēļā, 8 stundas dienā. Tādējādi pieteicējas apgalvojums, ka /pers. L/ no 2011.gada janvāra līdz martam SIA /Nosaukums A/ objektā bija nodarbināts tikai 4 stundas dienā, ir pretrunā lietā konstatētajiem faktiem.

[13.3.5] Saskaņā ar pieteicējas grāmatvedes sniegto informāciju /pers. K/ bija nodarbināts SIA /Nosaukums A/ no 2011.gada 11.februāra līdz 2012.gada 29.maijam 3.kategorijas flīzētāja amatā. /pers. K/ netika nodarbināts SIA /Nosaukums A/ periodā no 2011.gada februāra līdz 2012.gada maijam, tādēļ darba alga par šo periodu netika aprēķināta *(lietas1.sējuma 175.lapa).* Tātad saskaņā ar pieteicējas grāmatvedes paskaidroto, lai arī ar /pers. K/ tika noslēgts darba līgums, /pers. K/ faktiski nodarbināts netika. Tomēr no darba devēja ziņojumiem izriet, ka laika posmā no 2011.gada 1.oktobra līdz 2012.gada 29.maijam /pers. K/ uzņēmumā tika nodarbināts *(lietas 4.sējuma 50. – 73.lapa).*

2013.gada 24.aprīlī VID sniegtajā paskaidrojumā /pers. K/ norādīja, ka strādāja uzņēmumā laikā no 2012.gada 1.oktobra līdz 20.decembrim. /pers. K/ paskaidroja, ka veica ēkas /adrese/ 1.stāva fasādes špaktelēšanas un krāsošanas darbus, Jelgavā – siltināja un špaktelēja dzelzceļa boksus. Atbilstoši paskaidrojumā norādītajam /pers. K/ strādāja 5 dienas nedēļā un 8 stundas dienā. Par nostrādātajām dienām /pers. K/ bija saņēmis algu [illegible] /eserda/ .

[illegible]

skial skāsī sijāgp aj ib abrad špkpal .30 – .20 maijēs .4 sateil (

No lietai pievienotā darba līguma redzams, ka tas ar N.Dubro noslēgts 2011.gada 11.februārī *(lietas 3.sējuma 167.lapa).*Ņemot vērā /pers. K/

paskaidroto, ka darba pienākumus sācis pildīt dažas dienas pirms darba līguma noslēgšanas, darba līgumā norādīto datumu, kā arī darba devēja ziņojumos atspoguļoto informāciju *(lietas 4.sējuma 25.lapa)*, izriet, ka faktiski darbu SIA /Nosaukums G/ objektā /pers. K/ ir uzsācis jau 2011.gada februārī.

Gan paskaidrojumā VID, gan tiesā /pers. K/ apliecināja, ka strādājis pilnu darba dienu piecas dienas nedēļā. Ņemot vērā minēto, nav pamata apšaubīt, ka /pers. K/ SIA /Nosaukums A/ bija nodarbināts 2012.gada oktobrī – decembrī. Līdz ar to pieteicēja nepamatoti nav aprēķinājusi /pers. K/ darba algu par minēto laika posmu.

[13.3.6] Saskaņā ar pieteicējas grāmatvedes norādīto /pers. J/ sabiedrībā bija nodarbināts no 2012.gada 1.februāra līdz 10.septembrim 3.kategorijas flīzētāja amatā pēc nepieciešamības. /pers. J/ netika nodarbināts no 2012.gada maija līdz 2012.gada septembrim *(lietas 1.sējuma 175.lapa)*.

Saskaņā ar pieteicējas iesniegtajām darba laika uzskaites tabelēm /pers. J/ strādāja 8 stundas dienā, februārī viņš bija nodarbināts 12 darba dienas un 9 darba dienas bija atvaļinājumā, martā – nodarbināts 15 darba dienas un atvaļinājumā 8 darba dienas, aprīlī – nodarbināts 13 darba dienas un 6 darba dienas atvaļinājumā, par maiju – septembri darba alga nav aprēķināta.

2013.gada 24.aprīlī VID sniegtajā paskaidrojumā /pers. J/ norādīja, ka veica flīzēšanas darbus daudzdzīvokļu mājas celtniecībā Pumpuros, Jūrmalā. Atbilstoši paskaidrojumam /pers. J/ visas darba dienas strādāja no plkst. 08.00 līdz plkst. 17.00 (8 stundas dienā). /pers. J/ nespēja paskaidrot, cik dienas nedēļā strādājis *(lietas 3.sējuma 140.lapa)*.

Tiesas sēdē /pers. J/ liecināja, ka SIA /Nosaukums A/ strādājis divus – trīs mēnešus vienā objektā Jūrmalā, klājis flīzes. Liecināja, ka paskaidrojuma sniegšana VID notikusi korekti, paskaidrojumu, iespējams, aizpildījis pats, bija iespēja VID darbiniekiem uzdot jautājumus un veikt labojumus, kā arī atbildēta ar vārdu „neatceros". Liecināja, ka bija dienas, kad strādāja 8 stundas dienā, bija dienas, kad saīsinātu darba dienu. Tāpat norādīja, ka bija dienas, kad negāja uz objektu. Tomēr uz tiesas jautājumu, kāpēc paskaidrojumā VID tika norādīts, ka strādājis 8 stundas dienā, atbildēt nespēja *(lietas 4.sējuma 148.lapa otra puse – 151.lapa)*.

No /pers. J/ paskaidrojuma VID un liecībām tiesas sēdē secināms, ka viņš SIA /Nosaukums A/ būvobjektā strādājis bez pārtraukuma 2 – 3 mēnešus, ir bijušas dienas, kad darbā nav bijis, pamatā strādājis pilnu darba dienu – 8 stundas dienā. Tādējādi neapstiprinās pieteicējas apgalvojums, ka /pers. J/ 2012.gada februārī – aprīlī ir bijis piešķirts atvaļinājums.

Tādējādi no /pers. I/, /pers. J/, /pers. K/, /pers. L/, /pers. M/ un /pers. N/ VID sniegtās informācijas viennozīmīgi secināms minēto personu darba režīms (nostrādāto dienu un stundu skaits), veicot darba uzdevumus SIA /Nosaukums A/, savukārt pieteicēja nav iesniegusi pierādījumus, kas var būt par pamatu VID papildus veikto darba algas aprēķinu atcelšanai.

Attiecībā uz pieteicējas pārstāvja iesniegtajām darba laika uzskaites tabelēm, kas tika uzrādītas lieciniekiem, norādāms, ka uz tām nav darba ņēmēju parakstu. Savukārt liecinieks /pers. J/ apliecināja, ka laikā, kad viņam tika maksāta alga, parakstījās. Līdz ar to pastāv šaubas, vai lietā iesniegtie dokumenti ir identiski tiem, kas tika uzrādīti darba ņēmējiem.

Arī apstāklis, ka darba ņēmējiem nebija pretenziju pret viņiem izmaksāto darba algu, neatspēko viņu sniegto paskaidrojumu un liecību saturu. Lietā nav strīda, ka lieciniekinebūtu saņēmuši atbilstošu atalgojumu, savukārt informācija, kas tiek atspoguļota grāmatvedības reģistros, darbinieks var nebūt zināma.

Līdz ar to nav šaubu, ka SIA /Nosaukums A/ pilnībā nav uzskaitījusi nodarbināto nostrādātās stundas, kā arī pilnībā nav aprēķinājusi darba algu, VSAOI un IIN. Pamatojoties uz minēto, VID pamatoti aprēķinājis VSAOI, soda naudu un nokavējuma naudu Lēmumā norādītajā apmērā.

[14] Likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 35.panta pirmā daļa noteic, ka atbildību par šā likuma pārkāpumiem nosaka šis likums un citi Latvijas Republikas normatīvie akti.

Likuma „Par nodokļiem un nodevām" 32.panta pirmā daļa noteic, ka par nodokļu revīzijā (auditā) konstatēto nodokļu pārkāpumu, kura rezultātā ir samazināts budžetā iemaksājamā nodokļa apmērs, nodokļu administrācija nodokļu maksātājam papildus aprēķina un par labu budžetam piedzen samazināto nodokli un nokavējuma naudu par periodu no konkrētā nodokļa maksāšanas termiņa līdz nodokļu revīzijas (audita) uzsākšanas dienai, un uzliek soda naudu.

Atbilstoši minētā likuma 32.panta otrajai daļai par nodokļu revīzijā (auditā) konstatēto nodokļu pārkāpumu, kura rezultātā ir palielināts no budžeta atmaksājamā nodokļa apmērs, nodokļu administrācija nodokļu maksātājam samazina nepamatoti palielināto no budžeta atmaksājamā nodokļa apmēru un uzliek soda naudu.

Minētā likuma 32.panta piektajā daļā noteikts, ka par šā panta pirmajā daļā minēto nodokļu pārkāpumu, ja budžetā iemaksājamā nodokļa samazinājums pārsniedz 15 procentus no deklarējamās nodokļa summas, vai par šā panta otrajā daļā minēto nodokļu pārkāpumu, ja no budžeta atmaksājamā nodokļa palielinājums pārsniedz 15 procentus no deklarētās pārmaksātās nodokļa summas, soda naudu uzliek 30 procentu apmērā no nedeklarētā budžetā iemaksājamā nodokļa apmēra vai no nepamatoti palielinātā no budžeta atmaksājamā nodokļa apmēra.

Likuma „Par nodokļiem un nodevām" 29.panta otrā daļa noteic, ka par nodokļu un nodevu maksājuma samaksas termiņa nokavējumu maksātājam tiek aprēķināta nokavējuma nauda – no laikā nenomaksātā pamatparāda 0,05 procenti par katru nokavēto dienu, ja konkrētā nodokļa likumā nav noteikti citi nokavējuma naudas apmēri.

Ņemot vērā minēto, VID Nodokļu kontroles pārvalde pamatoti saskaņā ar likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 35.panta pirmo daļu, likuma „Par nodokļiem un nodevām" 32.panta pirmo, otro un piekto daļu, kā arī 29.panta otro daļu SIA /Nosaukums A/ papildu nomaksai budžetā aprēķināja UIN soda naudu un nokavējuma naudu, kā arī IIN soda naudu Lēmumā norādītajā apmērā. Tiesa kļūdas VID veiktajos aprēķinos nekonstatē.

[15] Pie šādiem apstākļiem tiesa secina, ka Lēmums ir tiesisks un pamatots, savukārt pieteicējas pieteikums ir noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246. – 251.pantu un 289. – 291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

noraidīt SIA /Nosaukums A/ pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta 2014.gada 16.aprīļa lēmuma Nr.22.9/L-11090 atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese (*paraksts*) L.Hāzenfuse